

Mál nr. 146/2016**M****og****vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Starfsmaður slasaðist þegar hjólaverkpallur féll sem hann var að klifra upp í.****Gögn.**

Málskot, móttakið 4.5.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 11.5.2016, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 2. desember 2013 var M, tæplega 38 ára gamall, við störf sem sviðsmaður á sviði Austurbæjarbíós á vegum vinnuveitanda síns, A, til undirbúnings upptöku á nánar tilgreindum sjónvarpsþætti í húsinu. Á sviðinu hafði verið reistur 6 m hár hjólaverkpallur. Er M var að klifra upp pallinn að utanverðu féll pallurinn um koll og við það meiddist M einkum á vinstri fæti.

Verkpallurinn mun hafa verið reistur af B, verktaka sem vann fyrir A við uppsetningu sviðsmyndar á sviði hússins. Að sögn B mun hafa gleymst að setja hjólin á pallinum í bremsu. M hugðist klifra upp á verkpallinn til að festa hann í loftið. Þegar M var kominn í um 3 m hæð mun slinkur hafa komið á pallinn og við það féll hann í gólfíð.

Í umsögn Vinnueftirlits ríkisins (VER) um slysið kemur fram að M vinni við sviðsmyndagerð og hafi umsjón með tækjum. Slysdaginn hafi hann verið að stýra sviðsmynd í sjónvarpsþættinum. Til hafi staðið að festa stórt auglýsingaspjald á verkpallinn. Þegar M hafi farið upp verkpallinn hafi hann klifrað utan á pallinum. Um niðurstöður rannsóknar VER á tildrögum slyssins segir að í fyrsta lagi hafi pallurinn verið of hár miðað við breidd, en mesta hæð hjólaverkpalls sem notaður er innanhúss sé fjórum sinnum minnsta breidd milli hjóla eða stuðningsstoða. Í öðru lagi hafi ekki verið farið upp pallinn um lúgu í pallgólfi eins og reglur segi til um heldur klifrað utan á pallinum en við það breytist jafnvægispunktur hans. Í þriðja lagi hafi pallurinn ekki verið í bremsu. Loks í fjórða lagi hafi ekki verið gert áhættumat fyrir vinnu í hæð. Krafist var úrbóta á öllum þessum þáttum sem að álitu VER voru talin orsök slyssins.

Fyrir liggur yfirlýsing frá B, dags. 10. mars 2016, þar sem fram kemur að B hafi reist verkpallinn ásamt öðrum manni. Þá hafi M ekki verið í húsinu og hann hafi ekki komið að uppsetningu pallsins né frágangi. Hann hafi heldur ekki verið kominn í hús þegar B fór upp á pallinn í gegnum lúgur á pallgólfinu og sömu leið til baka.

M hefur krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur viðurkennt bótaskyldu en telur að M verði að bera 1/3 hluta tjóns síns sjálfur vegna meðábyrgðar sinnar þar eð hann hafi af stórkostlegu gáleysi átt þátt í því að slysið varð, sbr. 1. mgr. 23. gr. a skaðabótagalaga nr. 50/1993, sbr. 1. gr. laga nr. 124/2009 um breytingu á þeim. Í því sambandi er þess getið af hálfu V að B hafi staðfest í síma að hann hafi varað M við því að fara upp á verkpallinn þar sem hann væri hættulegur.

Álit.

Fyrir liggur samkvæmt gögnum málsins, og þá einkum samkvæmt umsögn VER um slysið, að umræddur verkpallur var á ýmsan hátt vanbúinn þegar slysið varð, svo sem að hann var of hár miðað við breidd og hjól hans voru ekki í bremsu. Þegar litið er til aldurs M og þeirrar stöðu sem hann gegndi hjá A verður að telja að hann hafi sýnt nokkuð aðgæsluleysi þegar hann klifraði upp utanverðan pallinn. Kann það að hafa leitt til þess að slinkur kom á pallinn sem olli því að hann féll á hliðina. Á hinn bóginn verður ekki fram hjá því litið að M kom ekki að uppsetningu né frágangi pallsins. Er því ekki víst að honum hafi verið það nægilega ljóst að pallurinn gat verið óvenju valtur vegna hæðar sinnar miðað við breidd og að hjólin undir honum væru ekki í bremsu. Þá er ekkert í gögnum málsins til sönnunar á þeirri staðhæfingu V að B hafi verið búinn að vara M við því að pallurinn væri hættulegur. Að þessu virtu verður ekki talið að það verði virt M til

stórkostlegs er hann umrætt sinn klifraði upp utanverðan verkfallinn. Hann á því rétt á óskertum bótum úr ábyrgðartryggingunni.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 14. júní 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.